

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/66/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016201079
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016201079.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a Mgr. Viliama Pohančeníka, v právnej veci žalobcu: VERCAJCH CENTRUM, spol. s r.o., so sídlom Lieskova cesta 6, Zvolen, IČO: 36 004 359, právne zastúpený advokátkou: JUDr. Evou Krchňavou, so sídlom Rudlovska cesta 47, Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 104142460/2016 zo dňa 20. novembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/162/2016-38 zo dňa 30. júna 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/162/2016-38 zo dňa 30. júna 2017 z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 104142460/2016 zo dňa 20. novembra 2016 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Žalovaný týmto rozhodnutím podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica (ďalej len „správca dane“) č. 103791147/2016 zo dňa 25. augusta 2016, ktorým bol žalobcovi určený rozdiel v sume 4.632,- € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2012.

1.2 Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení napadnutého rozsudku skonštatoval, že správca dane a žalovaný svoje rozhodnutia založili na zisteniach, že žalobca nevyužíval majetok (diagnostický prístroj a lúčnu bránu) na uskutočňovanie svojich plnení v kontrolovanom zdaňovacom období a ani nepreukázal

jeho využitie na uskutočnenie svojich plnení v budúcich zdaňovacích obdobiach.

1.3 Krajský súd v Banskej Bystrici v tejto súvislosti zdôraznil, že podkladom pre uvedené závery správcu dane musí byť riadne zistenie skutkového stavu v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Z administratívneho spisu, rozhodnutia správcu dane ako aj z napadnutého rozhodnutia žalovaného mal Krajský súd v Banskej Bystrici za preukázané, že správca dane ako podklad v procese rozhodovania o neuznaní odpočítania dane za nákup diagnostického prístroja použil skutkové zistenia z daňovej kontroly na daň z príjmu právnických osôb za rok 2012, pričom v rámci daňovej kontroly na daň z pridanej hodnoty za rok 2012 ďalšie dokazovanie v tomto smere nevykonal a napriek tomu konštatoval, že daňový subjekt nepreukázal využitie tovaru na uskutočnenie svojich plnení ani v budúcich zdaňovacích obdobiach.

1.4 V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Banskej Bystrici dospel k záveru, že tým, že správca dane nevykonal dokazovanie vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o súčasnom využití diagnostického prístroja, a to napriek návrhu na vykonanie dôkazu, zaťažil konanie vadou nedostatočného zistenia skutkového stavu v rozsahu potrebnom na riadne posúdenie veci. Skutočnosť, či sa tovar (diagnostické zariadenie) využíva alebo nevyužíva na dosiahnutie príjmov daňového subjektu, je podstatou skutočnosťou pri aplikácii ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon o DPH“). V tomto prípade nie je dostačujúci poukaz žalovaného na predchádzajúce rozporné vyjadrenia žalobcu a skutočností zistené z miestneho zisťovania (29. mája 2015), najmä keď daňová kontrola bola ukončená doručením protokolu z daňovej kontroly spolu s výzvou na vyjadrenie sa zo dňa 17. mája 2016.

1.5 Krajský súd v Banskej Bystrici konštatoval, že nie je v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 zákona o DPH, ak platiteľ dane nevyužije zakúpený tovar na dosiahnutie príjmov v zdaňovacom období, v ktorom ho nadobudol. Postačuje, ak tento tovar využije v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach. Pokiaľ žalobca využitie takéhoto majetku v budúcom zdaňovacom období preukazoval, bolo povinnosťou správcu dane za účelom riadneho zistenia skutkového stavu jeho tvrdenia preveriť. Ak tak správca dane (a žalovaný) nepostupoval, nemožno konštatovať, že skutkový stav bol zistený v rozsahu potrebnom na riadne posúdenie veci.

1.6 K obchodnému vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou OVEČKA, s.r.o. mal Krajský súd v Banskej Bystrici z obsahu administratívneho spisu a zistení správcu dane za preukázané, že spoločnosť OVEČKA, s.r.o. je dcérskou spoločnosťou žalobcu, okrem iného s predmetom činnosti „poľnohospodárstvo včítane predaja výrobkov na ďalšie spracovanie" a „chov hospodárskych zvierat". Žalobca mal ako predmet podnikania uvedený okrem iného aj „prenájom hnuteľných vecí". Zakúpenie lúčnej brány, ktorá mala byť daná žalobcom do užívania spoločnosti OVEČKA, s.r.o. zo strany správcu dane spochybnené nebolo. Z administratívneho spisu zároveň vyplýval kontinuálny obchodný vzťah medzi materskou (žalobca) a dcérskou spoločnosťou (OVEČKA, s.r.o.). Správca dane nespochybnil ani existenciu fakturačných a finančných tokov medzi žalobcom a spoločnosťou OVEČKA, s.r.o., pričom zo zistení správcu dane vyplýva aj skutočnosť, že faktúra č. 200754/13 vystavená žalobcom je za správu majetku a práce po 1.000,- €/mesiac, celkom 14.400,- € s DPH a faktúra č. 200753/13 je za prenájom hospodárskych budov po 500,- €/mesiac, celkom 7.200,- € s DPH. Fakturácie zo strany žalobcu správcu dane zistil aj za rok 2011. Správca dane nespochybnil prenechanie majetku žalobcu do užívania spoločnosti OVEČKA, s.r.o., na ktorom predmetná spoločnosť vykonáva podnikateľskú činnosť.

1.7 Po vyhodnotení vyššie uvedených skutočností Krajský súd v Banskej Bystrici označil právne závery správcu dane za rozporné s jeho skutkovými zisteniami, keď pri nespochybnenej existencii tovaru, kontinuálnemu obchodnému vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou OVEČKA, s.r.o. a preukázanými fakturačnými a finančnými tokmi v rámci predmetov činností týchto obchodných partnerov mal zato, že žalobca nepreukázal použitie nakúpeného tovaru na uskutočňovanie svojich plnení.

1.8 Krajský súd v Banskej Bystrici poukázal na ustanovenie § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH, zo

znenia ktorého nevyplýva, že platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť daň z tovarov a služieb, ktoré použil, ale ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ. Pre účely dane z pridanej hodnoty sa nevyžaduje, aby platiteľ dane využil zakúpený tovar na dosiahnutie príjmov v zdaňovacom období, v ktorom tovar nadobudol. Postačuje, aby takýto tovar mal potenciál byť predmetom obchodného vzťahu, a teda byť použitý na uskutočňovanie plnení žalobcu.

1.9 S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Banskej Bystrici konštatoval, že záver žalovaného a správcu dane ohľadne nepreukázania použitia zakúpeného tovaru na uskutočňovanie plnení žalobcu je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia skutkových zistení tak, ako vyplývajú z administratívneho spisu a v konečnom dôsledku aj z napadnutého rozhodnutia (a rozhodnutia správcu dane).

2.

2.1 Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/162/2016-38 zo dňa 30. júna 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

2.2 Žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že nesprávnosť posúdenia Krajským súdom v Banskej Bystrici spočíva v nesprávnom posúdení zisteného skutkového stavu. Žalovaný opätovne poukázal na svoje závery obsiahnuté v rozhodnutí č. 104142460/2016 zo dňa 20. novembra 2016, ktoré boli totožné s názormi správcu dane a podľa ktorých žalobca nepreukázal právo na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. 20120170 od dodávateľa BTL Slovakia, s.r.o. za dodanie diagnostického prístroja a z dodávateľskej faktúry č. 112003 od dodávateľa AGROMAJER, s.r.o. za dodanie lúčnej brány, nakoľko nebolo preukázané použitie tohto majetku na dodávky tovarov a služieb tak, ako tvrdil žalobca.

2.3 Vo vzťahu k nákupu diagnostického prístroja žalovaný uviedol, že správca dane a následne aj žalovaný vychádzali zo správneho zistenia skutkového stavu, pričom ako dôkazy boli použité aj zistenia z daňovej kontroly dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2012. Uvedený postup bol v súlade s ustanovením § 24 ods. 4 Daňového poriadku, pričom v danom prípade boli správcom dane použité ako dôkazy vyjadrenia a dôkazy predložené samotným daňovým subjektom a rovnako aj zápisnica z miestneho zisťovania vykonaného správcom dane vo veci preverenia umiestnenia diagnostického prístroja podľa vyjadrení daňového subjektu.

2.4 Žalovaný v kasačnej sťažnosti poukázal na rozporupnosť obsahu jednotlivých vyjadrení žalobcu počas priebehu daňového konania, ktoré správca dane hodnotil jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a na základe zistených skutočností dospel k záveru, že žalobcom nebolo preukázané, že predmetné prístroje používal na dodávky tovarov a služieb, resp. ich mal používať v nasledujúcich obdobiach, neboli preukázané ním tvrdené skutočnosti a to ani v priebehu daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty, a teda mu nevzniklo právo na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry za nákup týchto prístrojov.

2.5 Ku skutočnostiam, ktoré žalobca tvrdil na pojednávaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 30.06.2017 žalovaný uviedol, že tieto si navzájom odporujú s tvrdeniami žalobcu, ktoré poskytoval správcovi dane. Žalobca na pojednávaní vypovedal, že v roku 2009 prevádzkoval v Bratislave tri soľné jaskyne, ale bol nútený ich zatvoriť. Priestory následne využíval na rehabilitačné účely (rehabilitačné činnosti mali byť vykonávané práve za pomoci diagnostického prístroja) cca tri mesiace. Následne boli rehabilitačné pomôcky uložené do skladu, kým bol vypracovaný nový podnikateľský zámer a založený Dom seniorov v Banskom Studenci, kde sa tieto veci používajú.

2.6 Žalovaný v kasačnej sťažnosti upozornil na skutočnosť, že prevádzka soľnej jaskyne bola zrušená ku dňu 31.08.2009 a predmetné diagnostické prístroje boli dodané až dňa 23.04.2012. Z uvedeného

vyplýva, že nemohli byť použité na prevádzku soľnej jaskyne. Rovnako je v rozpore aj tvrdenie, podľa ktorého mali byť prístroje umiestnené v rekreačnom zariadení v Šajdíkových Humenciach a v roku 2012 mali byť prístroje využívané zamestnancami bezodplatne, nakoľko tieto mali byť podľa neskorších tvrdení žalobcu uložené v sklade. Rovnako aj v prípade skutočností uvádzaných ohľadom p. M. (zodpovedná vedúca Domu seniorov Vitalita) existujú rozpory, nakoľko vo vyjadreniach poskytnutých správcovi dane žalobca uviedol, že sa nejedná o diagnostické prístroje, ale rehabilitačné prístroje, ktoré nepotrebujú odbornú obsluhu, no v rámci pojednávania na krajskom súde uviedol, že p. M. sa počas miestneho zisťovania bála a zatajila umiestnenie prístrojov v dome seniorov, nakoľko na takéto zariadenia je potrebné mať školenú obsluhu v oblasti rehabilitácie. Z uvedeného podľa názoru žalovaného vyplýva, že tvrdenia žalobcu sú účelové, pričom žalobca ich menil tak, aby spochybnil zistenia správcu dane.

2.7 Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný konštatoval, že pre prijatie skutkového a právneho záveru mal správca dane ako aj žalovaný dostatočne zistený skutkový stav a žalobca nepreukázal nielen použitie predmetného prístroja na dodávky tovarov a služieb v roku jeho nadobudnutia, ale ani na jeho budúce zdaniteľné plnenia, keď nebolo preukázané ani jeho použitie v dome seniorov. Rovnako podľa názoru žalovaného neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že vyjadrenia vypracovali zamestnankyne žalobcu, pretože tieto boli podpísané konateľom žalobcu, z čoho vyplýva, že bol s ich obsahom oboznámený a prejavil s nimi súhlas.

2.8 Žalovaný v kasačnej sťažnosti ďalej namietal záver Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci neuznaného odpočítania dane z dodávateľskej faktúry od dodávateľa AGROMAJER, s.r.o. za dodanie lúčnej brány, ktorá mala byť poskytnutá spoločnosťou OVEČKA, s.r.o.,.

2.9 Žalovaný zdôraznil, že žalobca nepredložil zmluvu o nájme lúčnej brány, pretože zmluva o prenájme majetku a poskytovaní služieb nebola so spoločnosťou OVEČKA, s.r.o. ani uzatvorená. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nielen v roku 2012, ale ani v ďalších obdobiach nepreukázal, že dodal a fakturoval používanie predmetnej lúčnej brány pre spoločnosť OVEČKA, s.r.o. Zmluvy, resp. iné doklady, na základe ktorých by bolo možné identifikovať použitie lúčnej brány na dodávky tovarov a služieb pre spoločnosť OVEČKA, s.r.o., v roku 2012 ako aj v ďalších obdobiach neboli predložené, resp. zmluvy neboli uzatvorené. Predložené dôkazy (faktúry č. 200754/13 a č. 200753/2013) sa týkajú dodaných služieb, prenájom a správa majetku v roku 2013, pričom malo ísť o správu majetku a starostlivosť o zvieratá spoločnosti OVEČKA, s.r.o., a nie o používanie predmetnej lúčnej brány. Rovnako aj tvrdenie žalobcu o upustení od fakturácie v roku 2012 z dôvodu vysokej fakturácie v roku 2011 je nepreukázateľné, keďže v roku 2011 lúčna brána ani nemohla byť používaná a byť predmetom fakturácie vzhľadom na skutočnosť, že bola obstaraná až v apríli 2012.

2.10 Žalovaný poukázal aj na vyjadrenie žalobcu na pojednávaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 30.06.2017, keď tvrdil, že na faktúrach nebolo jednoznačne uvedené, že ide o prenájom za lúčnu bránu a pokiaľ ide o zmluvy uzatvárané písomne, nie sú také podrobné, nakoľko ide o dcérsku spoločnosť, ale vo vyjadrení poskytnutom správcovi dane uviedol, že zmluva o prenájme majetku a poskytovaní služieb so spoločnosťou OVEČKA, s.r.o., nebola uzatvorená (vyjadrenie žalobcu do Zápisnice o ústnom pojednávaní č. 9601401/5/2991481/2014/Myt zo dňa 23.06.2014). Uvedená skutočnosť podľa názoru žalovaného svedčí o tom, že žalobca účelovo tvrdil, že používanie lúčnej brány malo byť súčasťou fakturácií v roku 2013, čo však žalobca nepreukázal.

2.11 V závere kasačnej sťažnosti žalovaný s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti konštatoval, že správca dane rovnako ako aj žalovaný postupovali v súlade s Daňovým poriadkom, na vyslovenie záveru mali dostatok dôkazov, ktoré boli získané a hodnotené v súlade s ustanovením § 24 Daňového poriadku, ako aj so základnými zásadami správy daní uvedenými v § 3 Daňového poriadku. Zrušené rozhodnutie žalovaného je preskúmateľné, zrozumiteľné, dostačujúce a riadne odôvodnené, obsahujúce vyhodnotenie všetkých skutkových zistení a okolností týkajúcich sa sporných obchodných transakcií.

3.1 Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 26.09.2017, v ktorom v súvislosti s dodávateľskou faktúrou č. 20120170 vystavenou spoločnosťou BTL Slovakia, s.r.o. za dodanie diagnostického prístroja uviedol, že žalovaný prekrúca jeho vyjadrenia tak, aby sa javili ako protichodné. Žalobca zdôraznil, že dostatočným spôsobom vysvetlil, s akým podnikateľským zámerom nadobudol diagnostický prístroj. Prevádzka soľnej jaskyne bola síce ukončená v roku 2009, avšak priestory prevádzky ostali zariadené a v roku 2012 žalobca premýšľal ako ich ďalej využiť. Keďže o prenájom priestorov prejavil záujem iný subjekt, diagnostický prístroj bol dočasne využívaný zamestnancami žalobcu. Žalobca naďalej hľadal možnosť jeho využitia na podnikateľské účely. Po otvorení prevádzky Dom seniorov Vitalita bol diagnostický prístroj umiestnený do tohto zariadenia a poskytnutý do podnájmu občianskemu združeniu Dom seniorov Vitalita na základe Dodatku č. 1/2014 k zmluve o podnájme nebytových priestorov, uzatvorenej medzi žalobcom ako nájomcom a občianskym združením Dom seniorov Vitalita ako podnájomcom. Od toho času plynul žalobcovi zdaniateľný príjem z využívania diagnostického prístroja v uvedenom zariadení, v podobe úhrady dojednaného nájomného, ktoré je občianskemu združeniu Dom seniorov Vitalita pravidelne fakturované. Žalobca zároveň zdôraznil, že žalovaný nemal žiadny relevantný dôvod na spochybnenie reálnosti Dodatku č. 1/2014 k Zmluve o podnájme nebytových priestorov, ktorým žalobca preukazoval dosahovanie zisku z umiestnenia diagnostického prístroja v zariadení Domu seniorov Vitalita.

3.2 K tvrdeniu žalovaného, že skutkový stav veci bol dostatočne zistený, žalobca opätovne, obdobne ako v správnej žalobe, uviedol, že správca dane mal a mohol vykonať v rámci kontroly na dani z pridanej hodnoty jednoduché šetrenie, ktorým by sa presvedčil, že diagnostický prístroj sa nachádza v objekte označenom žalobcom a skutočne slúži obyvateľom tohto objektu.

3.3 Žalobca už pri daňovej kontrole na daň z príjmov právnických osôb namietal kontrolné zistenia získané na základe miestneho zisťovania dňa 29.05.2015 s poukazom na skutočnosť, že správca dane mal osloviť ako kompetentnú osobu konateľa žalobcu, resp. vlastníka objektu Domu seniorov Vitalita alebo štatutára občianskeho združenia Dom seniorov, nakoľko pani M. ako radový zamestnanec občianskeho združenia nemala prehľad o vlastníckych a nájomných vzťahoch a nemohla preto poskytnúť správcovi dane relevantné informácie.

3.4 Podľa žalobcu správny súd vec správne právne posúdil, keď dospel k záveru, že správca dane zaťažil svoje konanie vadou nedostatočného zistenia skutkového stavu v rozsahu potrebnom na riadne posúdenie veci, keď nevykonal dokazovanie vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o súčasnom využití diagnostického prístroja, a to napriek tvrdeniam žalobcu o takomto využití a to napriek jeho návrhu na vykonanie dôkazu.

3.5 Žalobca mal za to, že vykonaním navrhovaného dokazovania a preukázaním pravdivosti jeho tvrdenia o využití diagnostického prístroja na dosiahnutie príjmov by bolo naplnené ustanovenie § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH, pretože by bolo preukázané, že zakúpený diagnostický prístroj použil na dodávky služieb (nájmu) ako platiteľ.

3.6 Vo veci preverenia práva na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. 1120003 vystavenej dodávateľom AGROMAJER, s.r.o. za dodanie lúčnej brány žalobca uviedol, že mal za to, že predloženými faktúrami dostatočne preukázal kontinuitu obchodnoprávneho vzťahu medzi ním a spoločnosťou OVEČKA, s.r.o., z ktorých plynú žalobcovi príjmy podliehajúce dani. Rovnako mal žalobca za to, že vystavenou faktúrou č. 200754/13 za správu majetku a práce pri hospodárskych zvieratách pre spoločnosť OVEČKA, s.r.o. dostatočne preukázal, že lúčnu bránu použil na dosahovanie svojich príjmov podliehajúcich dani.

3.7 Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti bližšie špecifikoval účel využitia lúčnej brány, ktorým je predovšetkým prevzdušnenie trávnatého porastu, pričom ďalej uviedol, že používaním lúčnej brány boli ošetrované pasienky vo vlastníctve spoločnosti OVEČKA, s.r.o., (správa majetku) a zabezpečované krmivo pre hospodárske zvieratá (práce pri hospodárskych zvieratách). Na základe uvedených skutočností bol žalobca presvedčený o tom, že predloženou faktúrou dostatočne preukázal, že lúčnu

bránu použil na dodávku služby pre spoločnosť OVEČKA, s.r.o., ktorú riadne vyfakturoval a dosiahol z nej príjem podliehajúci dani.

3.8 Vzhľadom na vyššie uvedené, sa žalobca stotožnil s právnym posúdením veci tak, ako ho prezentoval Krajský súd v Banskej Bystrici v napadnutom rozsudku a navrhuje Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/162/2016-38 zo dňa 30. júna 2017 ako vecne a právne správny potvrdil a priznal žalobcovi úplnú náhradu účelne vynaložených trov konania.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2, 3 a 4 SSP).

4.2 V konaní o kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/162/2016-38 zo dňa 30. júna 2017, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č. 104142460/2016 zo dňa 20. novembra 2016 a vrátil žalovanému vec na ďalšie konanie. Žalovaný uvedeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 103791147/2016 zo dňa 25. augusta 2016, ktorým bol žalobcovi určený rozdiel v sume 4.632,- € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2012.

4.3 Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

4.4 Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

4.5 Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že správca dane vykonal u daňového subjektu daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia február až apríl 2012, jún 2012 až október 2012 a december 2012, ktorá bola začatá dňa 09.03.2015 (Oznámenie o daňovej kontrole č. 9601401/5/121023/2015/Du zo dňa 19.01.2015). Správca dane rozhodnutím č. 20628706/2015 zo dňa 6. augusta 2015 daňovú kontrolu prerušil odo dňa 18. augusta 2015 z dôvodu medzinárodnej výmeny informácií. Oznámením zo dňa 13.01.2016 bol žalobca upovedomený o tom, že pominuli dôvody, pre ktoré bola daňová kontrola prerušená.

4.6 Kontrolou predložených dokladov bolo zistené, že žalobca si v zdaňovacom období apríl 2012 uplatnil odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. 20120170 od dodávateľa BTL Slovakia, s.r.o., Žilina, IČO: 36404772 dňa 23.04.2012 za nákup diagnostického prístroja, základ dane 21.960,- € a DPH 4.392,- € a z dodávateľskej faktúry č. 112003 od dodávateľa AGROMAJER, s.r.o., Banská Bystrica, IČO: 36686221 dňa 01.04.2012 za nákup lúčnej brány, základ dane 1.200,- € a DPH 240,- €.

4.7 Vo veci preverenia práva na odpočítanie dane z vyššie špecifikovaných dodávateľských faktúr správca dane v rámci daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty využil zistenia z daňovej kontroly vykonanej u žalobcu na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2012, o čom bol spísaný úradný záznam č. 102422109/2016 zo dňa 22. januára 2016. Z listín obsiahnutých v spise vedenom ku kontrole dane z príjmov právnickej osoby za rok 2012 u žalobcu správca dane konštatoval, že podľa vyjadrenia daňového subjektu, rehabilitačné zariadenie malo byť umiestnené v rekreačnom

zariadení v Šajdíkových Humenciach, ktoré sa začalo stavať v roku 2013, pre využitie vlastnými zamestnancami daňového subjektu, pričom v roku 2012 bolo rekreačné zariadenie využívané zamestnancami daňového subjektu bezodplatne. Následne v odpovedi na Výzvu správcu dane č. 9601401/5/3284180/2014/Myt zo dňa 04.07.2014 žalobca uviedol, že použitie strojov zamestnancami nebolo evidované, stroje si nevyžadujú obsluhu a v súčasnej dobe je rehabilitačné zariadenie využívané v Dome seniorov Vitalita.

4.8 Zo spisu vedeného ku kontrole dane z príjmov právnickej osoby za rok 2012 u žalobcu ďalej vyplynulo, že na základe písomného vyjadrenia žalobcu k Protokolu č. 20083376/2015 o kontrole dane z príjmov za rok 2012 vykonal správca v rámci vyrubovacieho konania dňa 29.05.2015 miestne zisťovanie v prevádzke Domu seniorov Vitalita, Banský Studenec za účelom preverenia naplnenia predmetu nájomného vzťahu v zmysle Dodatku č. 1/2014 zo dňa 02.01.2014, ktorým mal žalobca prenechať do prenájmu diagnostický prístroj. Miestneho zisťovania sa zúčastnila V., zodpovedná vedúca Domu seniorov Vitalita, ktorá uviedla, že diagnostický prístroj sa v dome seniorov nenachádza, nikdy v tomto zariadení nebol umiestnený a využívaný a nemá ani vedomosť o uzatvorení Dodatku č. 1/2014.

4.9 Zo zistení týkajúcich sa oprávnenosti nároku žalobcu na odpočítanie dane z nákupu lúčnej brány vyplýva, že nakúpený tovar súvisel s poľnohospodárskou činnosťou spoločnosti OVEČKA, s.r.o.,. Podľa vyjadrenia žalobcu obsiahnutom v spise vedenom ku kontrole dane z príjmov právnickej osoby za rok 2012 (Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 9601401/5/2991481/2014/Myt zo dňa 23.06.2014), zmluva o prenájme hmotného majetku a poskytovaní služieb so spoločnosťou OVEČKA, s.r.o. uzavretá nebola, ani v kontrolovanom roku nebola vystavená faktúra na refakturáciu nákladov.

4.10 Žalobca bol s priebehom a predbežnými zisteniami z daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty oboznámený dňa 17.02.2016, o čom bola spísaná Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 102569582/2016. V rámci vyjadrenia ku kontrolným zisteniam žalobca uviedol, že vo vzťahu k spoločnosti OVEČKA, s.r.o. bol fakturovaný tovar použitý na uskutočňovanie zdaniteľných plnení žalobcu, tovar využívala spoločnosť OVEČKA, s.r.o. Prostredníctvom svojho majetku a svojou činnosťou vykonával služby pre spoločnosť OVEČKA, s.r.o., ktorých fakturácia bola vykonávaná nepretržite v rokoch 2011, 2012 a 2013. V roku 2012 na základe dohody refakturácia vykonaná nebola, za toto obdobie bola fakturovaná ako zvýšená v roku 2013 (Faktúra č. 200753/13 za prenájom hospodárskych budov a Faktúra č. 200754/13 za správu majetku a práce). Pokiaľ ide o diagnostický prístroj, žalobca v písomnom vyjadrení zdôraznil, že v zastúpení svojím štatutárnym zástupcom nikdy nekomunikoval so správcom dane ohľadne preukázania používania diagnostického prístroja, nezúčastnil sa miestneho zisťovania. Diagnostický prístroj mal byť pôvodne využitý v priestoroch soľnej jaskyne, kde mal daňový subjekt svoju prevádzku. V roku 2012 záujem o využívanie diagnostického prístroja prejavil nový nájomca a diagnostický prístroj bol následne po otvorení prevádzky objektu Dom seniorov Vitalita premiestnený do tohto zariadenia, kde je v čase písomného vyjadrenia k dispozícii zamestnancom a obyvateľom domu seniorov. Daňovému subjektu plyní príjem z tejto investície, ktorý pravidelne fakturuje občianskemu združeniu, ktoré dom seniorov prevádzkuje. V rámci vyjadrenia žalobca predložil Dodatok č. 1/2014 k Zmluve o podnájme nebytových priestorov zo dňa 27. decembra 2013, ktorým preukazoval využívanie diagnostického prístroja pre svoje zdaniteľné plnenia.

4.11 O výsledku zistení z daňovej kontroly vyhotovil správca dane Protokol č. 103129882/2016 zo dňa 12.05.2016, ktorý bol daňovému subjektu spolu s Výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole č. 103137283/2016 zo dňa 13.05.2016 doručený dňa 17.05.2016, kedy bola daňová kontrola ukončená. Dňa 07.06.2016 bolo správcovi dane v zmysle § 46 ods. 8 Daňového poriadku, doručené Vyjadrenie k Protokolu č. 103129882/2016 zo dňa 12.05.2016, ktoré správca dane so žalobcom prejednal na ústnom pojednávaní dňa 22. augusta 2016 (Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 103763907/2016).

4.12 Na základe zistených skutočností dospel správca dane k záveru, že žalobca nepreukázal použitie tovarov (diagnostický prístroj a lúčna brána) na dodávky tovarov a služieb v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 zákona o DPH, a preto správca dane vydal rozhodnutie č. 103791147/2016 zo dňa 25. augusta

2016, ktorým bol žalobcovi určený rozdiel v sume 4.632,- € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2012. Proti rozhodnutiu správcu dane podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol rozhodnutím č. 104142460/2016 zo dňa 20. novembra 2016 tak, že rozhodnutie správcu dane potvrdil.

5.

5.1 Podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c/ je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

5.2 Podľa § 49 ods. 2 zákona o DPH, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

- a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané,
- b) ním uplatnená z tovarov a služieb, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2 až 4, 7 a 9 až 12,
- c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a,
- d) zaplatená colnému orgánu v tuzemsku pri dovoze tovaru.

5.3 Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

5.4 Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

5.5 Podľa § 3 ods. 3 Daňového poriadku, správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

5.6 Podľa § 24 ods. 1 Daňového poriadku, daňový subjekt preukazuje

- a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,
- b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

5.7 Podľa § 24 ods. 2 Daňového poriadku, správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

5.8 Podľa § 24 ods. 4 Daňového poriadku, ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

5.9 Podľa § 45 ods. 1 Daňového poriadku, daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola (ďalej len "kontrolovaný daňový subjekt"), má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane právo c) predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia a navrhovať dôkazy dostupné

správcovi dane, ktoré sám nemôže predložiť, najneskôr do dňa jej ukončenia, f) vyjadrovať sa v priebehu daňovej kontroly k zisteným skutočnostiam, k spôsobu ich zistenia alebo navrhnúť, aby v protokole boli uvedené jeho vyjadrenia k nim.

6.

6.1 Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a pripojeného administratívneho spisu, pôvodne pripojeného k veci vedenej na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 8Sžfk/66/2017, a dospel k záveru, že sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici a na zdôraznenie jeho správnosti doplnia nasledovné dôvody:

6.2 V prejednávanej veci zostala spornou otázka, či žalobca splnil podmienky ustanovené zákonom o DPH pre odpočet dane z dodávateľskej faktúry č. 20120170 od dodávateľa BTL Slovakia, s.r.o. za dodanie diagnostického prístroja a z dodávateľskej faktúry č. 112003 od dodávateľa AGROMAJER, s.r.o. za dodanie lúčnej brány a či použil predmetné zariadenia (prístroj a stroj) na dodávky tovarov a služieb v zmysle ustanovení zákona o DPH.

6.3 Cieľom daňovej kontroly je v súčinnosti s daňovým subjektom zabezpečiť podklady na zistenie skutočností, či si daňový subjekt splnil v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Daňový poriadok preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov, aby mohli preverovať, či si daňové subjekty splnili zákonom stanovené povinnosti. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, Daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

6.4 Z vyššie citovaných ustanovení Daňového poriadku správcovi dane vyplýva povinnosť viesť dokazovanie, pričom je povinný dbať na to, aby skutočnosti nevyhnutné pre účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie. Správca dane pritom nie je viazaný iba návrhmi účastníkov, ale môže ísť aj nad ich rámec, ak je to v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci.

6.5 Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z administratívneho spisu za preukázané, že správca dane založil významnú časť argumentácie svojho rozhodnutia na skutkových zisteniach vyplývajúcich z daňovej kontroly dane z príjmov právnických osôb za rok 2012 realizovanej u žalobcu, pričom v rámci daňovej kontroly na daň z pridanej hodnoty za rok 2012 ďalšie dokazovanie v tomto smere nevykonal a to aj napriek skutočnosti, že žalobca namietal spôsob realizácie vybraných dôkazných prostriedkov (miestne zisťovanie zo dňa 29.05.2015), ako aj správnosť záverov tohto zisťovania a vyzýval správcu dane na vykonanie dodatočného dokazovania za účelom preverenia pravdivosti jeho tvrdení vo vzťahu k umiestneniu diagnostického prístroja v Dome seniorov Vitalita.

6.6 Kľúčovou otázkou pre prijatie záveru správcu dane o uznaní práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty za nákup diagnostického zariadenia bolo preukázanie skutočností, či bolo predmetné diagnostické zariadenie využívané na dodávky tovarov a služieb. Postup správcu dane, ktorý zaujal pasívny postoj vo vzťahu k vykonaniu dodatočného dokazovania, ktorého výsledkom mohla byť verifikácia tvrdení žalobcu o reálnom využití diagnostického prístroja a dosahovaní príjmov z jeho prenájmu Domu seniorov Vitalita a obmedzenie sa na poukaz na rozporné tvrdenia žalobcu a výsledky namietaného miestneho zisťovania realizovaného v rámci vyrubovacieho konania nasledujúceho po daňovej kontrole na dani z príjmov právnických osôb, považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za rozporné s povinnosťou správcu dane zistiť skutkový stav veci čo najúplnejšie.

6.7 V prejednávanej veci došlo k zjavnému rozporu medzi zisteným skutkovým stavom, ktorý vychádzal okrem iného aj z dôkazov získaných v priebehu daňovej kontroly na daň z príjmov právnických osôb za rok 2012 a tvrdeným skutkovým stavom, ktorý deklaroval žalobca svojimi vyjadreniami a predložením príslušných dokumentov (Dodatok č. 1/2014 k Zmluve o podnájme nebytových priestorov zo dňa 27. decembra 2013). Z dôvodu existencie tohto rozporu mal podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky správca dane pristúpiť k realizácii dodatočného šetrenia a to za účelom preverenia tvrdení žalobcu o využití diagnostického prístroja na dodávky tovarov a služieb, a to predovšetkým v kontexte so žalobcom namietanými kontrolnými zisteniami, ktoré boli zadovážené vrámci miestneho zisťovania zo dňa 29.05.2015.

6.8 Postup správcu dane, ktorý pri svojom rozhodovaní vychádzal predovšetkým z podkladov a zistení z daňovej kontroly dane z príjmov právnických osôb za rok 2012 vykonanej u žalobcu, možno považovať za odporujúci zásade presného a úplného zistenia skutkového stavu veci, a to najmä z dôvodu, že žalobca opakovane vyzýval správcu dane, aby opätovne miestnym zisťovaním preveril jeho tvrdenie, že diagnostický prístroj sa skutočne nachádza v Dome seniorov Vitalita. Správca dane takéto šetrenie nevykonal a v rámci kontroly dane z pridanej hodnoty len prevzal záver z predmetného miestneho zisťovania zo dňa 29.05.2015 bez toho, aby vzal do úvahy skutočnosť, že žalobca v rámci kontroly dane z príjmov právnických osôb, ako aj v rámci kontroly dane z pridanej hodnoty namietal nesprávnosť záverov tohto zisťovania a vyzýval správcu dane na vykonanie dokazovania za účelom preverenia jeho tvrdení.

6.9 Najvyšší súd Slovenskej republiky sa po uvážení všetkých vyššie uvedených skutočností, stotožnil s názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici a konštatoval, že tým, že správca dane nevykonal dokazovanie vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o využití diagnostického prístroja zamestnancami žalobcu, resp. o jeho dočasnom nevyužití, a to napriek opakovaným tvrdeniam daňového subjektu, zaťažil konanie vadou nedostatočného zistenia skutkového stavu v rozsahu potrebnom na riadne posúdenie veci.

6.10 Vo veci odpočtu dane za nákup lúčnej brány považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z obsahu pripojeného administratívneho spisu za nesporné, že medzi spoločnosťou OVEČKA, s.r.o. ako dcérskou spoločnosťou a žalobcom, v postavení materskej spoločnosti, existoval kontinuálny obchodný vzťah, ktorého existenciu žalobca náležite preukázal.

6.11 Žalobca skutočnosť, že vo vzťahu k spoločnosti OVEČKA, s.r.o. mal byť fakturovaný tovar- lúčna brána použitý na uskutočňovanie jeho zdaniteľných plnení, deklaroval predložením faktúry č. 200754/13 za správu majetku a práce pri hospodárskych zvieratách. S prihliadnutím na hlavný účel využitia lúčnej brány, ktorým je prevzdušňovanie trávnatého porastu, Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval činnosť vykonávanú prostredníctvom lúčnej brány (spočívajúcu v ošetrovaní pasienkov a zabezpečovaní krmiva pre hospodárske zvieratá) za jednoznačne subsumovateľnú pod pojem správa majetku a práce pri hospodárskych zvieratách.

6.12 Základnou zákonnou podmienkou pre odpočítanie dane z tovarov a služieb od dane, ktorú je platiteľ povinný splniť, je následné použitie týchto tovarov a služieb na vykonávanie ďalšej podnikateľskej činnosti. Pokiaľ ide o moment, resp. čas použitia tovarov a služieb, vychádzajúc z gramatického výkladu ustanovenia § 49 ods. 2 zákona o DPH, ide o tovary a služby, ktorých použitie je resp. môže byť plánované až do budúcnosti. Z uvedeného výkladu vyplýva, že žalobca nebol povinný využiť zakúpenú lúčnu bránu, resp. diagnostický prístroj na dosiahnutie príjmov v posudzovanom zdaňovacom období, kedy si daný tovar zaobstaral (t. j. v apríli 2012), keďže pre splnenie zákonnej podmienky pre odpočet dane z pridanej hodnoty postačuje, aby mohol byť takýto tovar potenciálne využitý na uskutočnenie plnení žalobcu v budúcnosti, pričom práve takto formulovanú zákonnú podmienku sa žalobca snažil preukázať počas konania u správcu dane a žalovaného.

6.13 Po dôkladnom vyhodnotení vyššie uvedených skutkových zistení dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude posúdiť, či žalobca dostatočne preukázal použitie lúčnej brány na uskutočňovanie svojich následných zdaniteľných plnení.

6.14 Vo vzťahu ku kasačnej námietke žalovaného týkajúcej sa rozporupnosti vyjadrení žalobcu uvedených na pojednávaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 30.06.2017 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že napriek existencii niekoľkých rozporov v jednotlivých vyjadreniach

žalobcu, tieto sa javia v celkovom ponímaní ako logické, konzistentné a podávajúce komplexný pohľad na okolnosti týkajúce sa účelu zakúpenia a následného využitia diagnostického prístroja aj lúčnej brány.

6.15 Po vyhodnotení závažnosti kasačných námietok žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 461 SSP konštatoval, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti žalovaného. Vychádzajúc zo skutočnosti, že podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je úlohou súdov pri preskúmvaní rozhodnutí finančných orgánov nahrádzať ich činnosť, najmä pokiaľ ide o riadne zistenie skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že Krajský súd v Banskej Bystrici postupoval vecne správne, keď rozhodnutie žalovaného č. 104142460/2016 zo dňa 20. novembra 2016 podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a e/ SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pričom v ďalšom konaní bude žalovaný viazaný právnym názorom súdu.

6.16 Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zrušenie napadnutého rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/162/2016-38 zo dňa 30. júna 2017, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 SSP.

7.

7.1 O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný v kasačnom konaní úspech nemal, preto mu právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku krajský súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.